

ЗАСЯДЬКО Олександр Федорович (25. 08 (07. 09). 1910, містечко Горлівка, нині місто Донец. обл. — 05. 09. 1963, Москва) — державний діяч, один з керівників вугільної промисловості СРСР. Герой Соц. Праці (1957). Державні нагороди СРСР. Закін. Сталін. гірн. інститут (нині Донецьк, 1935). З 14-ти р. працював учнем слюсаря на паровозоремонт. заводі у м. Ізюм (нині

Харків. обл.), згодом — слюсарем на шахтах Донбасу. Від 1935 — на кер. роботі у вугіл. промисловості Донбасу та Підмоск. бас. 1943–47 — заступник наркома вугіл. промисловості СРСР, заст. наркома будівництва палив. підприємств. Від 1947 — міністр вугіл. промисловості зх. р-нів СРСР, від 1949 — міністр вугіл. промисловості СРСР. Від січня 1958 — заступник голови Держплану СРСР, від березня 1958 — заступник голови РМ СРСР. 1960–62 — голова Держ. наук.-екон. ради РМ СРСР. Депутат ВР СРСР 2-го і 4–6-го скликань. У Київ. р-ні Донецька одна з шахт (див. [Засядька О. імені шахта](#)) і провулок названі його іменем.

Рекомендована література

1. Топливо-энергетическая промышленность СССР. Москва, 1959;
2. Засядько Александр Федорович: Некролог // Уголь. 1963. № 10;
3. Мельников Н. В. Горные инженеры. Москва, 1974;
4. Гончаров Н. Под колпаком у вождей: К 90-летию со дня рожд. // Трибуна. 2000, 6 сен.

[Ж. П. Крижна, А. А. Петровська](#)

Бібліографічний опис:

Засядько Олександр Федорович / Ж. П. Крижна, А. А. Петровська // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-15706>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).